

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2010. május 12.*

A T-148/08. sz. ügyben,

a **Beifa Group Co. Ltd** (székhelye: Ningbo, Zhejiang [Kína], képviselik: R. Davis barrister és N. Cordell solicitor)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képvisele: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Schwan-Stabilo Schwanhäußer GmbH & Co. KG** (székhelye: Heroldsberg [Németország], képviselik: U. Blumenröder és H. Gauß ügyvédek)

az OHIM harmadik fellebbezési tanácsának a Schwan-Stabilo Schwanhäußer GmbH & Co. KG és a Ningbo Beifa Group Co., Ltd közötti, formatervezésimintatartalom megsemmisítése iránti eljárásra vonatkozó, 2008. január 31-i határozatával (R 1352/2006-3. sz. ügy) szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: M. Vilaras (előadó) elnök, M. Prek és V. M. Ciucă bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. április 21-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2008. szeptember 17-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2008. szeptember 11-én benyújtott válaszbeadványára,

a 2009. november 18-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

A 6/2002/EK rendelet

- ¹ A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK módosított tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) 1. cikke a következőket állapítja meg:

„(1) Az e rendeletben foglalt feltételeknek megfelelő formatervezési minta a továbbiakban: »közösségi formatervezési minta«.

(2) A formatervezési minta oltalomban részesül:

[...]

b) »lajstromozás alapján oltalomban részesülő közösségi formatervezési mintaként«, ha azt az e rendeletben előírt módon lajstromozták.

[...]”

2 A 6/2002 rendelet 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

a) »formatervezési minta« a termék egészének vagy részének megjelenése, amelyet magának a terméknek, illetve a díszítésének külső jellegzetességei – különösen a rajzolat, a körvonalak, a színek, az alak, a felület, illetve az anyagok jellegzetességei – eredményeznek;

[...]”

- 3 A 6/2002 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A közösségi formatervezésiminta-ohtalom kiterjed mindazokra a formatervezési mintákra, amelyek a tájékozott használóra nem tesznek eltérő összbenyomást.”

- 4 A 6/2002 rendelet 19. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A lajstromozott közösségi formatervezésiminta-ohtalom alapján a minta-ohtalom jogosultjának kizárólagos joga van a minta hasznosítására és arra, hogy a mintát engedélye nélkül hasznosító harmadik személyekkel szemben fellépjen. Hasznosításnak minősül különösen annak a terméknek az előállítása, forgalomba hozatalra való felkínálása, forgalomba hozatala, behozatala, kivitele, használata és e célokból való rak-táron tartása, amelyre a mintát alkalmazzák, illetve amelyben a minta megtestesül.”

- 5 A 6/2002 rendelet 24. és 25. cikke a következőket tartalmazza:

„24. cikk

Megsemmisítés

(1) A lajstromozott formatervezésiminta-ohtalom [az OHIM-hoz] benyújtott kérelem alapján a VI. és a VII. címben meghatározott eljárásnak megfelelően [...] semmisíthető meg.

25. cikk

Megsemmisítési okok

(1) A közösségi formatervezésiminta-oltalmat csak a következő okokból lehet megsemmisíteni:

[...]

e) ha egy későbbi formatervezési mintában megkülönböztetésre alkalmas megjelölést használnak, és az arra vonatkozó közösségi jog vagy a tagállam joga a megjelölés jogosultját felhatalmazza az ilyen használat megtiltására;

[...]

(3) Az (1) bekezdés d), e) és f) pontjában említett okokra csak a korábbi jog bejelentője vagy jogosultja hivatkozhat.

[...]”

- ⁶ A 6/2002 rendelet IV. Címe (35–44. cikk) „A közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés” címet viseli. Többek között e rendelet 36. cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentésnek „tartalmaznia kell továbbá azoknak a termékeknek a

megjelölését, amelyekben a bejelentő szerint a formatervezési minta megtestesülne, illetve amelyekre a formatervezési mintát alkalmaznák”. Ezenkívül a 6/2002 rendelet 41–44. cikke alapján a közösségi formatervezési minta bejelentője bizonyos feltételek mellett elsőbbségi jogot élvez, amelynek hatása ugyanezen rendelet 43. cikke alapján abban áll, hogy a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés bejelentési napjának az elsőbbség napja számít.

- 7 A 6/2002 rendeletnek „A lajstromozott közösségi formatervezésiminta-oltalomról való lemondás és a mintaoltalom megsemmisítése” címet viselő VI. Címében szereplő 52. cikke (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a] 25. cikk (2), (3), (4) és (5) bekezdésére figyelemmel bármely természetes vagy jogi személy, valamint az erre felhatalmazott állami szerv kérheti [az OHIM-tól] a lajstromozott közösségi formatervezésiminta-oltalom megsemmisítését”.
- 8 A 6/2002 rendelet „Fellebbezés” címet viselő VII. Címe e rendelet 55–60. cikkében szabályozza a fellebbezési tanács előtti fellebbezési eljárást. E rendelkezések meg-egyeznek a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) [helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.), amelynek 58–64. cikke a 40/94 rendelet 57–62. cik-kének felel meg] 57–62. cikkével, vagy azoknak megfeleltethetők.
- 9 Ezenkívül a 6/2002 rendeletnek a VII. Címében található 61. cikke így rendelkezik:

„(1) A fellebbezési tanácsok fellebbezés tárgyában hozott határozatai a Bíróság előtt keresettel támadhatók meg.

(2) A kereset hatáskör hiányára, lényeges eljárási szabálysértésre, a Szerződés vagy e rendelet, illetve ezek alkalmazásával kapcsolatos bármely jogszabály megsértésére vagy hatáskörrel való visszaélésre alapítva indítható.

(3) A Bíróság a jogvita tárgyát képező határozatot hatályon kívül helyezheti vagy megváltoztathatja.

(4) A kereset indítására a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő felek bármelyike jogosult, akit a határozat hátrányosan érint.

(5) A keresetet a fellebbezési tanács határozatának kézbesítésétől számított két hónapon belül kell a Bírósághoz benyújtani.

(6) [Az OHIM] megteszi a Bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket.”

A 89/104/EGK első irányelv

¹⁰ A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 25. o.) által hatályon kívül helyezett, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.;

magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 4. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„[...] [B]ármely tagállam előírhatja, hogy a megjelölés nem részesülhet védjegyjoltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha a megjelölés

[...]

- c) használata a (2) bekezdésben és e bekezdés b) pontjában nem említett – különösen a következő – korábbi jogok alapján megtiltható:

[...]

iv) iparjogvédelmi jog. [...]”

- 11 A 89/104 első irányelv 5. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A védjegyjoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

- a) a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

- b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a védjegyhez.

(2) Bármelyik tagállam előírhatja továbbá, hogy a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki hozzájárulása nélkül gazdasági tevékenység körében a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használ az árujegyzékben szereplő árukhoz, illetve szolgáltatásokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, feltéve, hogy a védjegy a tagállamban jó hírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.”

¹² A 89/104 első irányelv 10–12. cikke a következőképpen rendelkezik:

„10. cikk

A védjegy használata

(1) Ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg a tagállamban a védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a védjegy oltalmára alkalmazni kell az ebben az irányelvben előírt jogkövetkezményeket, kivéve, ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában használatnak minősülnek a következők is:

- a) a védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el;
- b) a védjegy elhelyezése az adott tagállamban lévő árun vagy annak csomagolásán kizárólag az onnan történő kivitel céljából.

(3) A védjegynek a jogosult engedélyével történő használatát, valamint az együttes védjegy, a hitelesítési jegy vagy a tanúsító védjegy használatára jogosultak általi használatot a jogosult részéről történő használatnak kell tekinteni.

[...]

11. cikk

A védjegyhasználat elmulasztásának jogkövetkezménye bírósági és közigazgatási eljárásban

[...]

(3) A 12. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, ha a védjegybitorlási perben a védjegyoltalom megszűnésének megállapítása iránt viszontkeresetet nyújtanak be, bármely tagállam előírhatja, hogy a védjegybitorlási perben nem lehet a védjegyoltalom alapján fellépni, amennyiben a kérelem alapján a védjegyoltalom 12. cikk (1) bekezdése szerinti megszűnése megállapítható.

(4) Ha a korábbi védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, az (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazásában úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak a szóban forgó árukra vagy szolgáltatásokra lajstromozták volna.

12. cikk

Megszűnési okok

(1) A védjegyoltalom megszűnését kell megállapítani, ha a jogosult az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a védjegy tényleges használatát az adott tagállamban megszakítás nélkül öt éven át elmulasztja, kivéve, ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja. [...]"

A Markengesetz

¹³ Az 1994. október 25-i, módosított Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (védjegyek és egyéb megkülönböztető megjelölések védelméről szóló törvény, BGBl. I., 1994., 3082. o.; a továbbiakban: Markengesetz) 13. §-a (2) bekezdésének 6. pontja úgy rendelkezik, hogy a védjegy törlésének van helye, ha használata

különösen korábbi iparjogvédelmi jog alapján megtiltható. A Markengesetz 51. §-ának (1) bekezdése értelmében a törlést a korábbi jogosult kérelmére mondják ki.

14 A Markengesetz 14. §-ának (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A gazdasági tevékenység körében harmadik személyeknek tilos a védjegyjogosult engedélye nélkül

1. a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használni, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal,
2. olyan megjelölést használni, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a védjegyhez, vagy
3. a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést az árujegyzékben szereplő árukhoz, illetve szolgáltatásokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használni, feltéve, hogy a védjegy belföldön jó hírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.”

15 A Markengesetz 25. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A lajstromozott védjegy jogosultja nem érvényesítheti harmadik személyekkel szemben a 14., 18. és 19. § alapján fennálló igényét, ha a védjegyet az igény érvényesítését megelőző öt évben nem használták a 26. §-nak megfelelően azon áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában, amelyekre az igénye megalapozásául hivatkozik, feltéve, hogy a védjegyet ennél az időpontnál legalább öt évvel korábban lajstromozták.”

- 16 Ha a védjegyjogosult különösen a Markengesetz 14. §-ából eredő igényeit keresettel érvényesíti, a Markengesetz 25. §-ának (2) bekezdése értelmében a felperesnek az alperes kérelmére igazolnia kell a védjegy tényleges használatát.
- 17 A Markengesetznek a védjegyhasználatra vonatkozó 26. cikke a 89/104 első irányelv 10–12. cikkében foglalt rendelkezéseket ülteti át a német jogba.

A 40/94 rendelet

- 18 A 40/94 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése) a következőképpen rendelkezik:

„9. cikk

A közösségi védjegyoltalom tartalma

(1) A közösségi védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

- a) a közösségi védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;
- b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a közösségi védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a közösségi védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint a megjelölés és a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve

szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez;

[...]”

- 19 A 40/94 rendelet 43. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 42. cikke) a következőképpen rendelkezik:

„43. cikk

A felszólalás vizsgálata

[...]

(2) Ha a felszólalást korábbi közösségi védjegy jogosultja nyújtotta be, a bejelentő kérelmére igazolnia kell, hogy a közösségi védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt évben a felszólalás alapjául szolgáló korábbi közösségi védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő és a felszólalásban hivatkozott árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a Közösségben megkezdte, vagy kellőképpen igazolja a használat elmaradását, feltéve hogy a korábbi közösségi védjegyet a közösségi védjegybejelentés meghirdetésének napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ilyen igazolás hiányában a felszólalást el kell utasítani. Ha a korábbi közösségi védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a felszólalás vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak az érintett áruk, illetve szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.

[...]”

20 A 40/94 rendelet 52. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 53. cikkének (2) bekezdése) a következőképpen rendelkezik

„52. cikk

Viszonylagos törlési okok

[...]

(2) A közösségi védjegyet [az OHIM-hoz] benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell továbbá akkor is, ha a megjelölés használata különösen a következő korábbi jogok oltalmára irányadó nemzeti jogszabályok alapján megtiltható:

[...]

d) iparjogvédelmi jog.”

- 21 A 40/94 rendelet 56. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 57. cikke) a következőképpen rendelkezik

„56. cikk

A kérelem vizsgálata

[...]

(2) A közösségi védjegy jogosultja kérheti a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban félként részt vevő, korábbi közösségi védjegy jogosultjától annak igazolását, hogy a törlési kérelem benyújtását megelőző öt évben a törlési kérelem alapjául szolgáló korábbi közösségi védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban a Közösségben megkezdte, vagy kellőképpen igazolja a használat elmaradását, feltéve hogy a korábbi közösségi védjegyet a törlési kérelem benyújtásának napjánál legalább öt évvel korábban lajstromozták. Ha a közösségi védjegybejelentés meghirdetésekor a korábbi közösségi védjegy lajstromozása óta legalább öt év eltelt, a korábbi védjegy jogosultjának igazolnia kell továbbá azt is, hogy a 43. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek a közösségi védjegybejelentés meghirdetésekor teljesültek. Ilyen igazolás hiányában a törlési kérelmet el kell utasítani. Ha a korábbi közösségi védjegyet csak az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások egy részével kapcsolatban használták, a törlési kérelem vizsgálata során úgy kell tekinteni, mintha a védjegyet csak az érintett áruk vagy szolgáltatások tekintetében lajstromozták volna.

[...]”

- 22 A 40/94 rendelet 92. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 96. cikke) úgy rendelkezik, hogy a rendelet 91. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 95. cikkének (1) bekezdése) alapján a tagállamok által kijelölt közösségi védjegy bíróságnak „a következő ügyekben van kizárólagos joghatósága: [...] d) a 96. cikk alapján a közösségi védjegyoltalom megszűnésének megállapítására vagy a közösségi védjegy törlésére irányuló viszontkeresetek”. A 40/94 rendelet 96. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 100. cikkének (1) bekezdése) értelmében „[a] megszűnés megállapítására vagy a törlésre irányuló viszontkereset kizárólag az e rendelet szerinti megszűnési vagy törlési okokon alapulhat”.

A jogvita előzményei

- 23 2005. május 27-én a felperes, a Beifa Group Co. Ltd (korábban Ningo Beifa Group Co., Ltd) a 6/2002 rendelet alapján különböző közösségi formatervezési minták lajstromozására irányuló kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 24 A kérelem többek között a következő formatervezési mintára (a továbbiakban: vitatott formatervezési minta) vonatkozott:

- 25 Bejelentésében a felperes a 6/2002 rendelet 41–43. cikke alapján a vitatott formatervezési minta tekintetében ugyanezen minta lajstromozására irányuló, az illetékes kínai

hatóság előtt 2005. február 5-én benyújtott korábbi bejelentésre alapított elsőbbségi jogra hivatkozott.

- ²⁶ A 6/2002 rendelet 36. cikkének (2) bekezdésének megfelelően a bejelentés mint „íróeszközöket” jelölte meg azokat a termékeket, amelyekben a bejelentő szerint a vitatott formatervezési minta megtestesülne, illetve amelyekre a formatervezési mintát alkalmazzák.
- ²⁷ A vitatott formatervezési mintát közösségi formatervezési mintaként a 352315-0007 számon lajstromozták, és 2005. július 26-án a *Közösségi Formatervezésiminta-oltalmi Közlöny* 68/2005. számában közöltek róla hatósági tájékoztatást.
- ²⁸ 2006. március 23-án a beavatkozó, a Schwan-Stabilo Schwanhäüßer GmbH & Co. KG a 6/2002 rendelet 52. cikke alapján a vitatott formatervezésiminta-oltalom megsemmisítését kérte az OHIM-től, és arra hivatkozott, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt megsemmisítési ok ellentétben áll ez utóbbi formatervezési minta fenntartásával.
- ²⁹ A megsemmisítési kérelmet különösen a beavatkozó alábbiakban ábrázolt, Németországban 2000. december 14-én 300454708. számon, elsősorban a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált

és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 16. osztályba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozott védjegyre (a továbbiakban: korábbi védjegy) alapították:

30 2006. augusztus 24-i határozatával az OHIM megsemmisítési osztálya helyt adott a beavatkozó megsemmisítési kérelmének, következésképpen a vitatott formatervezési mintát a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt ok alapján megsemmisítette.

31 A megsemmisítési osztály lényegében úgy ítélte meg, hogy a korábbi védjegyet használták a vitatott formatervezési mintában, mivel az egy olyan megjelölést tartalmazott, amely a korábbi védjegy térbeli alakjának valamennyi jellegzetes elemével rendelkezik, és ezért ahhoz hasonló. Mivel a vitatott formatervezési mintával érintett termékek hasonlóak, a megsemmisítési osztály szerint az említett termékekkel érintett vásárlóközönség számára fennáll az összetévesztés veszélye, amely feljogosítja a beavatkozót arra, hogy a Markengesetz 14. §-a (2) bekezdésének 2. pontja alapján megtiltsa a vitatott formatervezési mintában használt megjelölés használatát.

32 2006. október 19-én a felperes a 6/2002 rendelet 55–60. cikke alapján megfellebbezte a megsemmisítési osztály határozatát.

- 33 2008. január 31-i, a felperesnek február 21-én kézbesített határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a harmadik fellebbezési tanács elutasította a felperes fellebbezését. A fellebbezési tanács először is azt állapította meg, hogy mivel az illetékes német hatóságok nem semmisítették meg a korábbi védjegyet a Markengesetz vonatkozó rendelkezései alapján, a védjegyet a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja értelmében megkülönböztetésre alkalmas megjelölésnek kell tekinteni (a megtámadott határozat 15. pontja).
- 34 A fellebbezési tanács másodszor azt állapította meg, hogy ez utóbbi rendelkezés alkalmazásában nem szükséges, hogy a hivatkozott korábbi megjelölés azonos módon jelenjen meg a vitatott későbbi közösségi formatervezési mintában, hanem az is elegendő, ha az említett formatervezési minta tartalmazza ezt a megjelölést, mint olyat (a megtámadott határozat 16. pontja).
- 35 A fellebbezési tanács harmadszor azt állapította meg, hogy a korábbi védjegy jellegzetes elemei a vitatott formatervezési minta és a korábbi védjegy között fennálló bizonyos különbségek ellenére is felismerhetőek a vitatott formatervezési mintában, és így használata a beavatkozó azon kizárólagos jogai megsértésének minősül, amelyek őt mint a korábbi védjegy jogosultját a Markengesetz 14. §-a alapján megilletik, és a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja alkalmazandó (a megtámadott határozat 17. és 18. pontja).
- 36 Végül az előző megállapításra tekintettel a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy nem szükséges határozni a beavatkozó által megsemmisítési kérelme alátámasztásául hivatkozott további elemek – köztük többek között az Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Frankfurt am Main-i tartományi legfelsőbb bíróság) 2007. január 18-i ítéletének – relevanciájáról (a megtámadott határozat 19. pontja).

A felek kérelmei

37 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- utalja vissza az ügyet a megsemmisítési osztály elé a beavatkozó által hivatkozott és a megsemmisítési osztály által nem vizsgált egyéb megsemmisítési okok vizsgálata céljából;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

38 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

- utasítsa el keresetet;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A felperes második kereseti kérelmének elfogadhatóságáról

- 39 Az OHIM arra hivatkozik, hogy a felperes második kereseti kérelme elfogadhatatlan, mivel lényegében arra irányul, hogy a Törvényszék utasítsa az OHIM-ot, amire a Törvényszék hatásköre nem terjed ki.
- 40 Emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 61. cikkének (3) bekezdése értelmében a Törvényszék a jogvita tárgyát képező határozatot hatályon kívül helyezheti vagy megváltoztathatja. Továbbá ugyanezen rendelet 61. cikkének (6) bekezdése értelmében az OHIM köteles megtenni a Törvényszék ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ez utóbbi rendelkezésből következően a Törvényszéknek nem feladata az, hogy utasítsa az OHIM-ot, amelynek kötelessége ugyanis a Törvényszék ítéleteinek rendelkező részéből és indoklásából levonni a következtetéseket (lásd analógia útján a Törvényszék T-35/04. sz., Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia kontra OHIM – Ferrero [FERRÓ] ügyben 2006. március 15-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-785. o.] 15. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 41 Arra is emlékeztetni kell, hogy a 6/2002 rendelet 60. cikkének (1) bekezdése alapján az OHIM alsóbb fóruma által hozott határozattal szemben benyújtott fellebbezés ügyében eljáró fellebbezési tanács a fellebbezés érdemi vizsgálatát követően visszautalhatja az ügyet az említett szervezeti egységhez új eljárásra.
- 42 Ezen rendelkezésekből és megállapításokból az következik, hogy nem elfogadhatatlan az arra irányuló kereseti kérelem, hogy a Törvényszék, amely az OHIM fellebbezési tanácsa által hozott határozattal szemben benyújtott kereset ügyében jár el, utalja vissza az ügyet ahhoz az alsóbb fórumhoz, amelynek határozata a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés tárgya (lásd ebben az értelemben a Törvényszék

T-106/00. sz., Streamserve kontra OHIM (STREAMSERVE) ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-723. o.] 17–20. pontját).

- 43 Akkor ugyanis, ha a Törvényszék egy ilyen kereseti kérelemnek helyt ad, azzal nem valamilyen kötelezettség megtételére vagy meg nem tételére kötelezi az OHIM-ot, és ezáltal nem utasítást intéz hozzá. Az ilyen kérelem inkább arra irányul, hogy a Törvényszék maga hozzon olyan határozatot, amelyet a fellebbezési tanácsnak kellett vagy lehetett volna meghoznia, és ezért arra irányul, hogy a Törvényszék a fellebbezési tanács előtte megtámadott határozata vonatkozásában gyakorolja a megváltoztatási jogkörét (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Törvényszék T-413/07. sz., Bayern Innovativ kontra OHIM – Life Sciences Partners Perstock (LifeScience) ügyben 2009. február 11-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 15. pontját és T-152/07. sz., Lange Uhren kontra OHIM (Geometrikus mezők egy karóra számlapján) ügyben 2009. szeptember 14-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 39. pontját).

- 44 Következésképpen az OHIM állításával ellentétben a felperes második kereseti kérelme elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 45 Keresete alátámasztásául a felperes három jogalapra hivatkozik. Az első jogalapot a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának téves értelmezésére alapítja. A második jogalapot a felperes által az OHIM előtt a korábbi védjegy tényleges használatának igazolására vonatkozóan előadott kérelem elutasításával kapcsolatos téves jogalkalmazásra alapítja. A harmadik jogalapot a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának téves alkalmazására alapítja.

A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának téves értelmezésére alapított első jogalapról

– A felek érvei

- ⁴⁶ A felperes arra hivatkozik, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának szövegéből – a fellebbezési tanács által megállapítottakkal ellentétben – az következik, hogy a megkülönböztetésre alkalmas megjelölés jogosultja nem hivatkozhat erre a rendelkezésre abban az esetben, amikor egy későbbi formatervezési mintában nem a kérdéses megjelölést, hanem ahhoz hasonló megjelölést használnak. Az említett rendelkezés ezen értelmezését nemcsak az támasztja alá, hogy a közösségi formatervezési minta csupán valamely termék megjelenésére, és nem kifejezetten egy adott termékre vonatkozik, hanem az OHIM korábbi döntéshozatali gyakorlata is.
- ⁴⁷ Az OHIM és a beavatkozó arra hivatkozik, hogy a használatnak a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjában szereplő fogalma olyan esetekre is kiterjed, amelyekben a lajstromozott formatervezési minta megsemmisítése iránti kérelem alátámasztásául hivatkozott korábbi megjelölést a vitatott formatervezési minta csupán utánozza, de nem jeleníti meg a legapróbb részletekig.
- ⁴⁸ A vitatott formatervezési minta és a korábbi megjelölés közötti összehasonlítás az említett formatervezési minta azon elemeire korlátozódik, amelyek sértik a jogosultnak az említett megjelöléshez fűződő jogait, és figyelmen kívül hagyja a vitatott formatervezési minta további elemeit. A korábbi megjelölés oltalmának tartalma viszont attól a jogtól függ, amelynek hatálya alá ez a megjelölés tartozik.
- ⁴⁹ A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjában foglalt megsemmisítési ok tehát olyan formatervezési mintákra alkalmazandó, amelyek újak és egyedi jellegűek,

és ebben az értelemben eltér a rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt megsemmisítési októl. A felperes állításaival ellentétben az OHIM korábbi döntéshozatali gyakorlata megerősíti ezt az értelmezést.

– A Törvényszék álláspontja

50 Először is arra kell rámutatni, hogy – ahogyan erre az OHIM és a beavatkozó jogosan hivatkozik – a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt megsemmisítési ok nem feltételezi szükségszerűen azt, hogy a megkülönböztetésre alkalmas korábbi megjelölés hiánytalanul és minden részletében megjelenjen a későbbi formatervezési mintában. Ha a kérdéses megjelölés bizonyos elemei hiányoznak a vitatott formatervezési mintából, vagy abban más elemek is szerepelnek, akkor is lehet szó az említett megjelölés „használatáról”, különösen ha a hiányzó vagy többlet-elemek jelentősége másodlagos.

51 Ez annál is inkább igaz, mivel az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a vásárlóközönség a tagállami vagy közösségi védjegyekről csupán egy tökéletlen emlékképet alkot (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-342/97. sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 26. pontját és a Törvényszék T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 33. pontját). Ez a megállapítás a megkülönböztetésre alkalmas megjelölések minden fajtájára érvényes. Következésképpen, ha egy későbbi formatervezési mintában használt, megkülönböztetésre alkalmas megjelölés bizonyos másodlagos elemei hiányoznak, vagy ez a megjelölés ilyen elemekkel egészül ki, az érintett vásárlóközönség nem feltétlenül veszi észre ezeket a változtatásokat a kérdéses megjelölésben. Éppen ellenkezőleg, úgy vélheti, hogy az említett megjelölést úgy használják a későbbi formatervezési mintában, ahogyan az az emlékezetében szerepelt.

- 52 Következésképpen – a felperes állításával ellentétben – a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának szó szerinti értelmezése alapján nem feltétlenül kizárt e pont alkalmazása abban az esetben, amikor nem a megsemmisítési kérelemben hivatkozott megjelöléssel azonos, hanem ahhoz hasonló megjelölést használnak egy későbbi formatervezési mintában.
- 53 Másodszor arra kell rámutatni, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának kizárólag a megtámadott határozatban adott értelmezésével biztosítható egyrészt a közösségi vagy valamelyik tagállamban lajstromozott korábbi védjegy jogosultjának hatékony jogvédelme, másrészt a 6/2002 rendelet, a 89/104 első irányelv vagy a 40/94 és a 207/2009 rendelet releváns rendelkezései közötti összhang.
- 54 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi vagy valamelyik tagállamban lajstromozott korábbi védjegy jogosultja abban az esetben is megtilthatja egy későbbi formatervezési minta használatát, amikor ebben a formatervezési mintában egy, a korábbi védjeggyel azonos megjelölést használnak, és a kérdéses formatervezési mintával és a korábbi védjeggyel érintett áruk vagy szolgáltatások azonosak, és abban az esetben is, amikor az érintett formatervezési mintában olyan megjelölést használnak, amely annyira hasonló a korábbi védjegyhez, hogy a védjeggyel és a formatervezési mintával érintett áruk vagy szolgáltatások azonosságára vagy hasonlóságára is tekintettel a vásárlóközönség szempontjából fennáll az összetévesztés veszélye (lásd a 89/104 első irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját, a Markengesetz 14. §-a (2) bekezdésének 1. és 2. pontját és a 40/94 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját [jelenleg a 207/2009 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja]).

55 A közösségi vagy valamelyik tagállamban lajstromozott korábbi védjegy jogosultját megillető azon jogra tekintettel, hogy megtiltsa egy későbbi formatervezési minta használatát abban az esetben is, ha az a védjeggyel azonos megjelölést használ, és akkor is, ha ahhoz hasonló megjelölést használ, kizárt, hogy a közösségi jogalkotó a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja megalkotásával csak abban az esetben kívánta volna megengedni az említett jogosult számára, hogy a kérdéses formatervezési minta megsemmisítése iránt kérelmet nyújtson be, ha ebben a formatervezési mintában a korábbi védjeggyel azonos megjelölést használnak, és meg akarta volna tiltani ilyen kérelem benyújtását abban az esetben, ha az említett formatervezési mintában a korábbi védjeggyel annyira hasonló megjelölést használnak, hogy a vásárlóközönség szempontjából fennáll az összetévesztés veszélye.

56 Arra is rá kell mutatni, hogy a közösségi vagy valamelyik tagállamban lajstromozott korábbi védjegy jogosultja nem hivatkozhat a fenti 54. pontban felsorolt rendelkezésekre annak érdekében, hogy megtiltsa egy korábban lajstromozott, és az ezzel a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használó közösségi formatervezési minta használatát, ha az említett formatervezési minta jogosultja az érintett későbbi védjegy megsemmisítését kérve – adott esetben viszontkeresettel – védekezik a használat megtiltásával szemben (lásd a 89/104 első irányelv 4. cikke (4) bekezdése c) pontjának iv. alpontját, a Markengesetz 13. §-a (2) bekezdésének 6. pontját és 51. §-ának (1) bekezdését, valamint a 40/94 rendelet 52. cikke (2) bekezdésének d) pontját, 92. cikkének d) pontját és 96. cikkének (1) bekezdését [jelenleg a 207/2009 rendelet 53. cikke (2) bekezdésének d) pontja, 96. cikkének d) pontja és 100. cikkének (1) bekezdése]).

57 Ha valamely közösségi vagy valamelyik tagállamban lajstromozott korábbi védjegy jogosultja csak akkor kérhetné egy későbbi formatervezési minta megsemmisítését, ha abban a védjeggyel azonos megjelölést használnak, abban az esetben viszont nem, ha csak ahhoz hasonlót, akkor nem védekezhethet a védjeggyel hasonló megjelölést használó, későbbi formatervezési minta jogosultjának arra irányuló esetleges

próbálkozásával szemben, hogy a 6/2002 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése és 19. cikkének (1) bekezdése alapján megtiltsa a korábbi védjegy használatát.

⁵⁸ Márpedig az vezethető le a 6/2002 rendelet (31) preambulumbekkezdéséből – amely szerint ez a rendelet „nem zárja ki [a] [...] jogszabály[ok]nak a közösségi formatervezésiminta-oltalomban részesülő mintákra történő alkalmazását; ilyen rendelkezések lehetnek a [...] [védjegyekre] vonatkozó rendelkezések” –, hogy a jogosultnak a formatervezési mintából eredő jogai semmi esetre sem kérdőjelezik meg a korábbi védjegy jogosultjának e védjegyhez fűződő jogait.

⁵⁹ A fenti megállapításokból az következik, hogy a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot azáltal, hogy úgy értelmezte a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontját, hogy egy megkülönböztetésre alkalmas megjelölés jogosultja hivatkozhat erre a rendelkezésre annak érdekében, hogy egy későbbi formatervezési minta megsemmisítését kérje abban az esetben, amikor az említett formatervezési mintában olyan megjelölést használnak, amely hasonlóságot mutat az övével. Következésképpen az első jogalapot, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

A felperes által az OHIM előtt a korábbi védjegy tényleges használatának igazolására vonatkozóan előadott kérelem elutasításával kapcsolatos téves jogalkalmazásra alapított második jogalapról

– A felek érvei

⁶⁰ A felperes arra hivatkozik, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének a Markengesetz 25. cikkével összefüggésben értelmezett e) pontjából az következik, hogy ha egy német védjegy jogosultja azért kéri egy formatervezési minta megsemmisítését, mert abban a kérdéses védjegyet használták, akkor kifogásolás esetén igazolnia kell az említett védjegy tényleges használatát. Következésképpen a fellebbezési tanácsnak meg kellett volna vizsgálnia a felperesnek a korábbi védjegy használatának igazolására vonatkozó kérelmét, mivel a korábbi védjegyet több mint öt évvel a megsemmisítési kérelem benyújtása előtt lajstromozták. Jóllehet a beavatkozó a megsemmisítési kérelem benyújtását megelőző öt évben számos, a 16. osztályba tartozó íróeszközt adott el, az ilyen értékesítések semmi esetre sem igazolják a korábbi védjegy használatát, mivel a szóban forgó termékeket különböző formában, a beavatkozó nevével és logójával ellátva értékesítették. A korábbi védjegy másfelől nem térbeli, hanem ábrás védjegy.

⁶¹ Az OHIM és a beavatkozó arra hivatkozik, hogy – ellentétben többek között a 40/94 rendelet 43. cikkének (2) bekezdésével és 56. cikkének (2) bekezdésével (jelenleg a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése és 57. cikkének (2) bekezdése) a 6/2002 rendelet nem teszi lehetővé a megsemmisítési kérelemmel érintett formatervezési minta jogosultjának, hogy a kérelem alátámasztásául hivatkozott korábbi megjelölés használatának igazolása iránt kérelmet terjesszen elő. A fellebbezési tanács ezért nem volt jogosult arra, hogy megvizsgálja a felperes által a korábbi védjegy tényleges használatának igazolására vonatkozóan előterjesztett kérelmet. A felperest azonban ezzel

nem érte sérelem, mivel ha úgy vélte, hogy a korábbi védjegy nem volt ilyen használat tárgya, akkor az illetékes német hatóságok előtt az említett védjegy megsemmisítésére irányuló kérelmet terjeszthetett volna elő. Mindenesetre önmagában annak, hogy a beavatkozó saját nevével és logójával ellátva értékesítette az íróeszközöket, a jelen ügyben nincs jelentősége a korábbi védjegy tényleges használatának megítélése, valamint az összetéveszthetőség fennállása szempontjából.

- ⁶² A beavatkozó hozzáfűzi ehhez, hogy még ha jogosult is lett volna a felperes arra, hogy az OHIM előtt a korábbi védjegy tényleges használatának igazolására vonatkozó kérelmet terjesszen elő, ezt már a felszólalási osztály előtt elő kellett volna adnia, és ebből következően elfogadhatatlan az a kérelem, amelyet a felperes a korábbi védjegy tényleges használatának igazolására vonatkozóan első ízben a fellebbezési tanács előtt terjesztett elő. Mindenesetre a beavatkozó úgy véli, hogy igazolta a korábbi védjegye tényleges használatát.

– A Törvényszék álláspontja

- ⁶³ Emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja többek között azt a feltételt állapítja meg, hogy az e rendelkezésre alapított megsemmisítési kérelem alátámasztásául hivatkozott korábbi megjelölésre vonatkozó közösségi vagy tagállami jog „a megjelölés jogosultját felhatalmazza” arra, hogy megtiltsa a megjelölésének valamely későbbi formatervezési mintában történő használatát.
- ⁶⁴ A jelen ügyben a korábbi védjegy egy német védjegy, amelyre a Markengesetz rendelkezései vonatkoznak. Amint már elhangzott, a Markengesetz 14. §-a (2) bekezdésének 2. pontja felhatalmazza az ilyen védjegy jogosultját arra, hogy megtiltsa minden olyan

megjelölés használatát, amelynek vonatkozásában a vásárlóközönség szempontjából fennáll az összetévesztés veszélye a megjelölés és a kérdéses védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az ezzel a védjeggyel és az adott megjelöléssel érintett áruk vagy szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

- ⁶⁵ A Markengesetz 25. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy valamely korábbi védjegy jogosultja nem érvényesítheti harmadik személyekkel szemben a többek között a Markengesetz 14. §-a alapján fennálló igényét, ha a védjegyet az igény érvényesítését megelőző öt évben nem használták a 26. §-nak megfelelően azon áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában, amelyekre az igénye megalapozásul hivatkozik, feltéve hogy a védjegyet ennél az időpontnál legalább öt évvel korábban lajstromozták. A német jogalkotó a Markengesetz e rendelkezésével a 89/104 első irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében biztosított lehetőségével élt. A Markengesetz 25. cikkének (2) bekezdése kifejezetten arra a félre bízta, hogy kéri-e a védjegy tényleges használatának igazolását a jogosulttól, akivel szemben a korábbi védjegy jogosultja az igényét érvényesíti. Ilyen kérelem hiányában nem kell igazolást előterjeszteni.

- ⁶⁶ Ezekből a rendelkezésekből – az OHIM és a beavatkozó előadásával ellentétben – az következik, hogy ha – mint a jelen ügyben is – valamely, a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt megsemmisítési ok alátámasztásául hivatkozott német védjegyet legalább öt évvel a formatervezési minta megsemmisítésére irányuló kérelem benyújtását megelőzően lajstromoztak, akkor a védjegyjogosultnak kell a megsemmisítési kérelemmel érintett közösségi formatervezési minta jogosultjának kérelmére igazolnia azt, hogy a védjegyet a megsemmisítési kérelem benyújtását megelőző öt évben ténylegesen használta. Ezen igazolás hiányában a szóban forgó korábbi német védjegy jogosultja a megjelölésére vonatkozó német jognak megfelelően nem tilthatja meg azt, hogy a megjelölést a megsemmisítési kérelemmel érintett közösségi formatervezési mintában használják, ami azt vonja maga után, hogy nem

nyer alkalmazást a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt megsemmisítési ok.

⁶⁷ Minthogy a 6/2002 rendelet nem rendelkezik arról kifejezetten, hogyan kell a korábbi megjelölésen alapuló megsemmisítési kérelemmel érintett közösségi formatervezési minta jogosultjának az e megjelölés tényleges használatának igazolására vonatkozó kérelmet előterjeszteni, azt kell megállapítani, hogy ezt a kérelmet kifejezetten így szövegezve és a megfelelő időben kell az OHIM-hoz benyújtani (lásd analógia útján a Törvényszéknek a T-183/02. és T-184/02. sz., El Corte Inglés kontra OHIM – González Cabello és Iberia Líneas Aéreas de España [MUNDICOR] egyesített ügyekben 2004. március 17-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-965. o.] 38. pontját, a T-112/03. sz., L'Oréal kontra OHIM – Revlon [FLEXI AIR] ügyben 2005. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-949. o.] 24. pontját és a T-303/03. sz., Lidl Stiftung kontra OHIM – REWE-Zentral [Salvita] ügyben 2005. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1917. o.] 77. pontját). Főszabály szerint a kérelmet a felszólalási osztály által a megsemmisítési kérelemmel érintett közösségi formatervezési minta jogosultja számára az erre a kérelemre válaszul adandó észrevételeinek benyújtására megszabott határidőn belül kell előterjeszteni (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fent hivatkozott FLEXI AIR ügyben hozott ítélet 25–28. pontját).

⁶⁸ Valamely közösségi formatervezési minta megsemmisítése iránti kérelem alátámasztásául hivatkozott korábbi megjelölés tényleges használatának igazolására vonatkozó kérelmet azonban nem lehet első ízben a fellebbezési tanács előtt előterjeszteni.

⁶⁹ Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis valamely közösségi védjegy lajstromozásával szembeni felszólalás alapjául hivatkozott korábbi védjegy tényleges használatának igazolására vonatkozó, a 40/94 rendelet 43. cikkének (2) és (3) bekezdése (jelenleg a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdése) szerinti kérelmet nem lehet első ízben a fellebbezési tanács előtt előterjeszteni (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-364/05. sz., Saint-Gobain Pam kontra OHIM – Propamsa [PAM PLUVIAL] ügyben 2007. március 22-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-757. o.] 41. pontját, és a T-425/03. sz., AMS kontra OHIM – American Medical Systems [AMS Advanced Medical Services] ügyben 2007. október 18-án hozott ítélet [EBHT 2007., II-4265. o.] 114. pontját).

- 70 Ezen ítélkezési gyakorlat szerint a korábbi védjegy tényleges használatának igazolására vonatkozó kérelem egy sajátos, a korábbi védjegy tényleges használatára vonatkozó előzetes kérdéssel egészíti ki a felszólalási eljárást, és ebben az értelemben módosítja a felszólalás tartalmát. Márpedig elsősorban a felszólalási osztály feladata a felszólalásokról való határozathozatal a felek különböző eljárási aktusaiban és kérelmeiben meghatározott módon, ezek közé értve adott esetben a korábbi védjegy tényleges használatának igazolására vonatkozó kérelmet is. A fellebbezési tanács csak a felszólalási osztály határozataival szemben benyújtott fellebbezésekről való határozathozatalra rendelkezik hatáskörrel, az új felszólásról első fokon való határozathozatalra azonban nem. Az ellenkező elfogadása esetén a fellebbezési tanácsnak egy olyan különleges kérelmet kellene megvizsgálnia, amely új jogi és ténybeli megfontolásokhoz kapcsolódik, és kívül esik a felszólalási eljárás keretein, ahogyan azt a felszólalási osztályhoz benyújtották és ahogy azt tárgyalta (a fenti 69. pontban hivatkozott PAM PLUVIAL ügyben hozott ítélet 37–39. pontja, és a fenti 69. pontban hivatkozott AMS Advanced Medical Services ügyben hozott ítélet 111–113. pontja).
- 71 Ezek a megállapítások értelemszerűen arra az esetre is vonatkoznak, ha – mint a jelen ügyben is – a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt megsemmisítési okra alapított megsemmisítési kérelemmel érintett közösségi formatervezési minta jogosultja kérheti a megsemmisítési kérelem alátámasztásául hivatkozott korábbi megjelölés jogosultját, hogy igazolja a megjelölése tényleges használatát. Ebben az összefüggésben sem fogadható el az, hogy a fellebbezési tanács olyan ügyről döntsön, amely nem egyezik meg a felszólalási osztály elé terjesztett üggyel, azaz olyan ügyről, amelynek tárgyát kiterjesztették a megsemmisítési kérelem alátámasztásául hivatkozott korábbi megjelölés tényleges használatának előzetes kérdésével.
- 72 Mindezekből a megállapításokból az következik, hogy a felperes a jelen ügyben jogosult volt arra, hogy a felszólalási osztály előtt arra irányuló kérelmet terjesszen elő, hogy a beavatkozó igazolja a korábbi védjegy tényleges használatát.
- 73 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 15. pontjában csupán azt állapította meg, hogy az OHIM nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy kétségbe vonja a korábbi védjegy érvényességét, és ha a felperes úgy véli,

hogy ezt a védjegyet a Markengesetz rendelkezéseit megsértve lajstromozták, vagy hogy a védjegyet a használat elmaradása miatt törölni kell, akkor a Markengesetz rendelkezéseinek megfelelően az említett védjegy megsemmisítésére irányuló kérelmet kell benyújtania.

- 74 A fenti 63–66. pontból azonban az következik, hogy még ha önmagában véve helytálló is a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozatban foglalt ezen megállapítása, akkor sem indokolja kellően egy közösségi formatervezési mintával szembeni, a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt megsemmisítési okra alapított megsemmisítési kérelem alátámasztásául hivatkozott korábbi megjelölés tényleges használatának igazolására vonatkozó kérelem elutasítását, ha – ahogyan a jelen ügyben is – a kérdéses megjelölésre vonatkozó jog úgy rendelkezik, hogy e megjelölés tényleges használatának hiányában a jogosult nem tilthatja meg harmadik személyeknek – és így a megsemmisítési kérelemmel érintett későbbi közösségi formatervezési minta jogosultjának sem – az említett megjelölés vagy egy ahhoz hasonló megjelölés használatát.
- 75 Ezért véli úgy a felperes – abból az előfeltevésből kiindulva, hogy szabályos kérelmet nyújtott be az OHIM előtt a korábbi védjegy tényleges használatának igazolására vonatkozóan –, hogy a megtámadott határozat téves jogalkalmazáson alapul, mivel a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg a kérelmét.
- 76 Meg kell azonban állapítani, hogy ez az előfeltevés téves. Amint ugyanis arra a beavatkozó is jogosan hivatkozik, a felperes által 2006. június 22-én a megsemmisítési kérelemre válaszul a felszólalási osztály előtt előadott észrevételek, amelyek az OHIM által a Törvényszéknek az eljárási szabályzat 133. cikkének 3. §-a alapján megküldött, az OHIM előtti eljárásra vonatkozó aktában szerepelnek, nem csak hogy nem tartalmazznak arra vonatkozó kifejezett kérelmet, hogy a beavatkozó igazolja a korábbi védjegy tényleges használatát, de még csak nem is utalnak a korábbi védjegy tényleges használatának kérdésére.
- 77 A felperes csak a fellebbezési tanács előtti fellebbezésének indokolásában vetette fel első ízben ezt a kérdést. A tárgyaláson a felperes megerősítette ezt, amit a tárgyalási

jegyzőkönyv is rögzített. Márpedig még akkor is, ha a felperesnek a fellebbezés indokolását tartalmazó, a fellebbezési tanács elé beterjesztett beadványát úgy lehet értelmezni, hogy az a korábbi védjegy tényleges használatának igazolására vonatkozó kérelmet tartalmaz, az ilyen, első ízben a fellebbezési tanács előtt benyújtott kérelem elfogadhatatlan, és a fellebbezési tanács azt nem veheti figyelembe, és nem vizsgálhatja meg.

78 Ilyen feltételek mellett a jelen jogalapot is el kell utasítani.

A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának téves alkalmazására alapított harmadik jogalapról

– A felek érvei

79 A felperes arra hivatkozik, hogy még ha helytállóan is értelmezték az OHIM fórumai a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontját, a fellebbezési tanács akkor is tévesen alkalmazta ezt a rendelkezést, mivel a vitatott formatervezési minta és a korábbi védjegy közötti összetéveszthetőség fennállásának értékelését nem a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) vonatkozó ítélkezési gyakorlat által megkövetelt értékelésnek megfelelően végezte el.

- 80 Először is, a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács nem próbálta meg meghatározni a jelen ügyben érintett vásárlóközöniséget.
- 81 Másodszor, a fellebbezési tanács azt sem vette figyelembe, hogy azok a védjegyek, amelyek valamilyen formából állnak, igen csekély megkülönböztető képességgel rendelkeznek. Még ha érvényes is lenne a korábbi védjegy, akkor is csupán csekély megkülönböztető képességgel rendelkezne, amit az összetéveszthetőség fennállásának vizsgálatakor figyelembe kellene venni.
- 82 Harmadszor, a fellebbezési tanács nem végezte el a korábbi védjegy és a vitatott formatervezési minta átfogó összehasonlítását. Ahelyett, hogy megindokolta volna azt, hogy miért helytálló a felszólalási osztály határozata, és maga vizsgálta volna meg a korábbi védjegyet, csupán a védjegy egyszerű leírására támaszkodott, és beírta azzal, hogy a megtámadott határozat 17. pontjában ismertette azt, a felszólalási osztály határozatában is szereplő felsorolást, amely a korábbi védjegy négy olyan tulajdonságát tartalmazta, amely a vitatott formatervezési mintában is megtalálható. Azonban az, hogy ez a négy tulajdonság megtalálható a vitatott formatervezési mintában, egyáltalán nem bizonyos. Másfelől a korábbi védjegy tíz másik olyan tulajdonsággal rendelkezik, amely nem jelenik meg a vitatott formatervezési mintában, ez utóbbinak pedig hat olyan tulajdonsága van, amely nem található meg a korábbi védjegyben.
- 83 Negyedszer, a fellebbezési tanács egyáltalán nem vizsgálta azt, hogy fennáll-e az összetévesztés veszélye a jelen ügyben. Ha a Törvényszék úgy döntene, hogy maga vizsgálja meg ezt a kérdést, azt kellene megállapítania, hogy a korábbi védjegy gyenge megkülönböztető képességére, valamint a korábbi védjegy és a vitatott formatervezési minta közötti eltérésekre tekintettel nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

- 84 A felperes a tárgyaláson arra hivatkozott, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja csak akkor alkalmazható a jelen ügyben, ha az érintett vásárlóközönség a vitatott formatervezési mintát megkülönböztetésre alkalmas megjelölésként érzékeli. A fellebbezési tanács azonban a megtámadott határozatban nem vizsgálta, hogy ez így van-e a jelen ügyben. A felperes ehhez hozzáfűzi, hogy bár formálisan nem adta elő a keresetlevélben, ezt a kifogást mégsem lehet újnak minősíteni, mivel összefügg a jelen jogalappal.
- 85 Először is, az OHIM arra hivatkozik, hogy bár a megtámadott határozat indokolása rövid, mégis elegendő. Figyelembe kell továbbá venni szerinte a megsemmisítési osztály határozatának indokolását is.
- 86 Másodszor, a korábbi védjegynek a megtámadott határozat 17. pontjában megállapított négy tulajdonsága valóban megjelenik ebben a védjegyben és a védjegy domináns elemeit alkotja, miközben ezek a tulajdonságok a vitatott formatervezési mintában is megtalálhatók. A felperes által megállapított, a korábbi védjegy és a vitatott formatervezési minta közötti különbségek nem kérdőjelezik meg a köztük fennálló hasonlóságot.
- 87 Harmadszor, a fellebbezési tanács jogosan hagyta helyben a megsemmisítési osztály határozatának arra vonatkozó részét, hogy a jelen ügyben az érintett áruk azonosságára, a korábbi védjegy és a vitatott formatervezési minta hasonlóságára, valamint az érintett vásárlóközönség figyelmének nem túl magas szintjére tekintettel – amely vásárlóközönség a fogyasztók szélesebb körét jelenti, mivel a kérdéses termékek hétköznapi és olcsó árucikkek – fennáll az összetévesztés veszélye.
- 88 Negyedszer, a felperes állításával ellentétben a korábbi védjegy megkülönböztető képessége nem csekély, hanem legalábbis „átlagos”. Ugyanis bár a gyakorlatban

nehezebb egy térbeli védjegyet lajstromoztatni, az ilyen védjegy megkülönböztető képessége nem vonható kétségbe, ha már egyszer lajstromozták.

89 Ötödször, a német bíróságok által a felperes és a beavatkozó közötti ügyekben hozott két ítélet megerősíti, hogy a jelen ügyben fennáll az összetévesztés veszélye.

90 A beavatkozó arra hivatkozik, hogy a korábbi védjegynek a megtámadott határozat 17. pontjában megállapított négy tulajdonsága valóban megjelenik a vitatott formatervezési mintában, és ez elegendő annak megállapításához, hogy a vitatott formatervezési minta és a korábbi védjegy hasonló. Ezt a hasonlóságot azonban nem enyhítik a felperes által megnevezett különbségek, amelyek műszaki vagy funkcionális követelményekből származnak. Ezenkívül a korábbi védjegy megkülönböztető képessége nem csekély, tekintettel arra, hogy az ezzel a védjeggyel jelölt áruk régóta jelen vannak a német piacon. A felek között Németországban lefolytatott jogvita keretében a felperes maga hivatkozott egy közvélemény-kutatásra, amely szerint a beavatkozó különböző védjegyei nagyfokú megkülönböztető képességgel rendelkeznek.

91 A szóban forgó áruk azonosságára, az érintett vásárlóközönség figyelmének alacsony szintjére (mivel hétköznapi fogyasztási cikkekről van szó) és arra való tekintettel, hogy az érintett vásárlóközönségnek csak ritkán nyílik alkalm arra, hogy közvetlenül összehasonlítsa két, ugyanazon árukat jelölő megjelölést, továbbá a korábbi védjegy és a vitatott formatervezési minta közötti hasonlóságra figyelemmel azt kell megállapítani, hogy a jelen ügyben fennáll az összetévesztés veszélye. Azt is figyelembe kell venni, hogy a felperes már több ízben megsértette a beavatkozónak a korábbi védjegyeihez fűződő jogait, ami a német ítélkezési gyakorlat szerint e jogokat illetően a felperes fokozottabb „tartózkodását” teszi indokolttá.

92 Ezenkívül a beavatkozó hivatkozik egy nem lajstromozott védjegyre, amelynek ő a jogosultja, és amelynek oltalma alá szintén az ő íróeszközei tartoznak, a Markengesetz 14. §-a (2) bekezdésének 3. pontjára, a tisztességtelen versenyre vonatkozó német jogszabályok által biztosított kiegészítő védelemre, valamint a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított megsemmisítési okra.

93 Végül a felperes által a tárgyaláson előadott és a fenti 84. pontban összefoglalt érvre válaszul az OHIM és a beavatkozó rámutat arra, hogy új jogalapról van szó, amely nem olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel, és amely ezért elfogadhatatlan.

– A Törvényszék álláspontja

94 A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja értelmében egy közösségi formatervezési mintát valamely korábbi megjelölés jogosultjának kérelmére meg lehet semmisíteni, ha az említett megjelölést egy későbbi formatervezési mintában használják, és különösen ha az erre a megjelölésre vonatkozó közösségi vagy tagállami jog a megjelölés jogosultját felhatalmazza az ilyen használat megtiltására.

95 Amint az már említésre került, ha az e rendelkezésre alapított megsemmisítési ok alátámasztásául hivatkozott megjelölés egy olyan korábbi német védjegy, amely nem azonos a megsemmisítési kérelemmel érintett közösségi formatervezési mintával, ám hasonlóságot mutat vele, az érintett tagállam joga – vagyis a Markengesetz 14. §-a (2) bekezdésének 2. pontja – csak abban az esetben hatalmazza fel az említett védjegy jogosultját arra, hogy megtiltsa a megjelölésének a későbbi formatervezési mintában történő használatát, ha az említett formatervezési minta és a korábbi védjegy közötti

hasonlóság és a védjeggyel és a későbbi formatervezési mintával érintett áruk vagy szolgáltatások hasonlósága miatt a vásárlóközönség szempontjából fennáll az összetévesztés veszélye.

- ⁹⁶ Emlékeztetni kell arra is, hogy a Markengesetz 14. §-a (2) bekezdésének 2. pontja a 89/104 irányelv 5. cikke (1) bekezdése b) pontjának a német jogba történő átültetésének minősül, és ezért azt az utóbbi rendelkezésre vonatkozó ítélkezési gyakorlatot figyelembe véve kell értelmezni.
- ⁹⁷ A 89/104 irányelv 5. cikke (1) bekezdése b) pontja értelmében összetéveszthetőséget okozhat az, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy egyébként gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozástól származnak (a Bíróságnak a fenti 51. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítéletének 17. pontja, és a C-120/04. sz. Medion-ügyben 2005. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 2005., I-8551. o.] 26. pontja).
- ⁹⁸ A vásárlóközönség szempontjából fennálló összetévesztés veszélyét átfogóan kell értékelni, figyelembe véve az ügy valamennyi releváns tényezőjét (a Bíróság C-251/95. sz., SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 22. pontja, a fenti 51. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítéletének 18. pontja és a fenti 97. pontban hivatkozott Medion-ítéletének 27. pontja).
- ⁹⁹ Az összetéveszthetőség átfogó értékelését – a szóban forgó megjelölések vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi hasonlósága tekintetében – a megjelölések által keltett összbeműnyomásra kell alapozni, figyelembe véve különösen azok megkülönböztető és domináns elemeit. A megjelöléseknek a szóban forgó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban az átlagfogyasztó által történő észlelése döntő szerepet játszik az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél. E tekintetben az átlagfogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet vagy a megkülönböztetésre alkalmas egyéb megjelölést, és nem vizsgálja egyenként annak részleteit (lásd ebben az értelemben a fenti

98. pontban hivatkozott SABEL-ítélet 23. pontját, a fenti 51. pontban hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 25 pontját és a fenti 97. pontban hivatkozott Medion-ítélet 28. pontját).

- ¹⁰⁰ Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a jelen ügyben a fellebbezési tanács helyesen alkalmazta-e ezt az ítélkezési gyakorlatot, amikor a megtámadott határozatban azt állapította meg, hogy a korábbi védjegy és a vitatott formatervezési minta között fennáll az összetévesztés veszélye, és hogy ebből következően az utóbbit meg kell semmisíteni. E tekintetben a megsemmisítési osztály határozatát is figyelembe kell venni, amely ugyanerre a megállapításra jutott, és amelyet a fellebbezési tanács helyben hagyott.
- ¹⁰¹ Amennyiben ugyanis a fellebbezési tanács teljes egészében helyben hagyja az OHIM alsóbb fórumának a határozatát, e határozat, valamint annak indokolása részét képezi azon kontextusnak, amelyben a fellebbezési tanács határozatát elfogadta, amelyet ismertettek a felekkel, és amely lehetővé teszi a bíróság számára, hogy a fellebbezési tanács értékelésének megalapozottságával kapcsolatban teljes körűen gyakorolja a jogszerűség felülvizsgálatát (a Törvényszék T-304/06. sz., Reber kontra OHIM – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli [Mozart] ügyben 2008. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-1927. o.] 47. pontja; lásd még ebben az értelemben a Törvényszék T-111/06. sz., Wesergold Getränkeindustrie kontra OHIM – Lidl Stiftung [VITAL FIT] ügyben 2007. november 21-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 64. pontját is).
- ¹⁰² Először is, a felperes által a tárgyaláson előadott kifogással kapcsolatban (lásd a fenti 84. pontot) emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 48. cikke 2. §-ának első bekezdése értelmében az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.

- 103 Az eljárást indító keresetlevélben korábban közvetetten vagy hallgatólagosan megfogalmazott jogalap kiegészítéséből álló, ahhoz szorosan kapcsolódó jogalapot azonban elfogadhatónak kell tekinteni (lásd a Törvényszék T-219/04. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2007. május 3-án hozott ítélet [EBHT 2007., II-1323. o.] 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 104 Ez vonatkozik valójában a felperes fenti kifogására is, amely a harmadik jogalap kiegészítésének minősül, és – amint erre a felperes hivatkozik – ahhoz szorosan kapcsolódik. Ezért elfogadható.
- 105 A megalapozottságot illetően emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt megsemmisítési okra alapított, közösségi formatervezési minta megsemmisítésére irányuló kérelem csak akkor lehet sikeres, ha megállapítást nyer, hogy az érintett vásárlóközönség szerint a kérelemmel érintett közösségi formatervezési mintában a megsemmisítési kérelem alátámasztásául hivatkozott, megkülönböztetésre alkalmas megjelölést használták.
- 106 Amennyiben megállapítást nyer, hogy az érintett vásárlóközönség nem érzékeli, hogy a megsemmisítési kérelemben szereplő közösségi formatervezési mintában a megsemmisítési kérelem alátámasztásául hivatkozott, megkülönböztetésre alkalmas megjelölést használták, nyilvánvalóan kizárható az összetévesztés bármely veszélye.
- 107 Azt a kérdést azonban, hogy az érintett vásárlóközönség a megsemmisítési kérelemmel érintett közösségi formatervezési mintát megkülönböztetésre alkalmas megjelölésként érzékeli-e, a felperes állításával ellentétben nem kell külön megvizsgálni (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Bíróság C-102/07. sz., adidas és adidas Benelux ügyben 2008. április 10-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-2439. o.] 34. pontját).

108 Másodszor rá kell mutatni arra, hogy a felek között nem vitatott, hogy a korábbi védjeggyel jelölt áruk és azok a termékek, amelyekben a vitatott formatervezési minta megtestesül, azaz az „íróeszközök”, azonosak. Ezek az áruk, lévén hétköznapi és általában viszonylag olcsó fogyasztási cikkek, minden fogyasztót érdekelnek, amit egyébként a felperes sem vitat. A felszólalási osztálynak a „vásárlóközönségre” való hivatkozását (a megsemmisítési osztály határozatának 15. pontja) ezért úgy kell érteni, hogy a megsemmisítési osztály hallgatólagosan, ámde kétségtelenül abból indult ki, hogy az összetéveszthetőség megítélése szempontjából a jelen ügyben azt kell figyelembe venni, hogy a szélesebb vásárlóközönség, vagyis az átlagos fogyasztó hogyan érzékeli a korábbi védjegyet és a vitatott formatervezési mintát (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-173/03. sz., Geddes kontra OHIM [NURSERYROOM] ügyben 2004. november 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-4165. o.] 18. pontját). A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács nem vonta kétségbe a felszólalási osztály ezen megállapítását. Mivel a korábbi védjegyet Németországban lajstromozták, egyébként a német átlagfogyasztó észlelését kell figyelembe venni.

109 Harmadszor, a felszólalási osztály a korábbi védjegy és a vitatott formatervezési minta összehasonlítását illetően vizuális összehasonlítást végzett. Ez alapján a határozata 12. pontjában a korábbi védjegy formájának négy jellemző elemét határozta meg, és a határozat 13. pontjában azt állapította meg, hogy a vitatott formatervezési minta olyan megjelölést testesít meg, amely a korábbi védjegy mindezen jellemző elemét tartalmazza, ami azt eredményezi, hogy az említett formatervezési minta hasonlít a korábbi védjegyhez. A felszólalási osztály azt is megállapította, hogy a vitatott formatervezési minta további elemekkel (rácsos mintázattal vagy kidomborodó résszel) való kiegészítése sem akadályozza meg azt, hogy a korábbi védjegy fent említett tulajdonságait fel lehessen ismerni a formatervezési mintában. A megsemmisítési osztály ezen megállapításait a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 17. pontjában megismételte és jóváhagyta.

110 E tekintetben először is rá kell mutatni arra, hogy az OHIM fórumai helyesen jártak el, amikor a jelen ügyben nem végeztek el a korábbi védjegy és a vitatott formatervezési

minta hangzásbeli és fogalmi összehasonlítását. Egyrészt ugyanis sem a korábbi védjegy, sem a vitatott formatervezési minta nem tartalmaz szóelemet. Olyan egyszerű és rövid szóbeli leírásra sem alkalmasak, amely hangzásbeli összehasonlítás tárgya lehetne. Másrészt sem a korábbi védjegy, sem pedig a vitatott formatervezési minta nem utal egy adott fogalomra, és így a fogalmi összehasonlításuk sem lehetséges.

- ¹¹¹ A korábbi védjegy és a vitatott formatervezési minta összehasonlításával kapcsolatban azonban meg kell állapítani, hogy bár a megsemmisítési osztály határozata 4. pontjában arra céloz, hogy a beavatkozó megsemmisítési kérelme alátámasztásául további megjelölésekre hivatkozott, ebben a pontban mégis csak a korábbi védjegyet említi, és nem tisztázza, hogy ábrás vagy térbeli védjegyről van-e szó. Másfelől a megsemmisítési osztály határozata 12. és 13. pontjában az említett védjegy „térbeli alakjára” hivatkozik.
- ¹¹² A fellebbezési tanács pedig a megtámadott határozat 2. pontjában a beavatkozó által megsemmisítési kérelme alátámasztásául hivatkozott megjelölésként kizárólag a korábbi védjegyet említi.
- ¹¹³ Márpedig a korábbi védjegynek az OHIM előtti eljárásra vonatkozó aktában található lajstromozási okmánya szerint ez a védjegy ábrás védjegy, amely a fenti 29. pontban ábrázolt képből áll. A tárgyaláson erre a pontra vonatkozóan minden résztvevő egyetértett azzal, hogy az OHIM fórumai a vitatott megsemmisítési kérelem vizsgálata során kizárólag a korábbi védjegyet vették figyelembe, amely ábrás védjegy, amit a tárgyalási jegyzőkönyvben is rögzítettek.

- 114 Miután a megsemmisítési osztály határozatában nem található további pontosítás, az ugyanebben a határozatban a korábbi védjegy „térbeli formájára” való utalásból – amely első pillantásra paradoxnak tűnik egy ábrás védjeggyel kapcsolatban –, nem lehet arra következtetni, hogy a megsemmisítési osztály a vitatott formatervezési minta és a korábbi védjegy összehasonlítása helyett az említett formatervezési mintát és egy, a határozatában meg nem nevezett térbeli védjegyet hasonlított volna össze.
- 115 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy – amint ez az OHIM előtti eljárásra vonatkozó aktából kitűnik – a beavatkozó megsemmisítési kérelme alátámasztásául a korábbi védjegyen kívül többek között egy Németországban 02911311. számon lajstromozott és a fenti 29. pontban szereplő képnek megfelelő térbeli védjegyre hivatkozott.
- 116 A megsemmisítési osztály által elkövetett hibát a fellebbezési tanács egyáltalán nem javította ki. Amint az már említésre került, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 17. pontjában csupán megismételte, melyek azok a tulajdonságok, amelyeket a megsemmisítési osztály a korábbi védjegynek tulajdonított, de nem állította sem azt, hogy a megsemmisítési osztály a korábbi védjegy helyett tévedésből egy térbeli védjegyre hivatkozott, sem pedig azt, hogy ezek a tulajdonságok a korábbi védjegyben is megtalálhatók.
- 117 Ebből az következik, hogy fellebbezési tanács, mivel a megtámadott határozatban a vitatott formatervezési minta és a korábbi védjegy közötti összetéveszthetőség fennállására vonatkozó megállapítását az említett formatervezési minta és a korábbi védjegytől eltérő másik megjelölés összehasonlítására alapította, tévesen alkalmazta a jogot, és a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni.
- 118 Ezt a megállapítást nem vonja kétségbe az OHIM által a tárgyaláson előadott érvelés sem. Az OHIM azt állította, hogy a vitatott formatervezési minta és a korábbi védjegy

összehasonlítása nem vezethet más eredményhez, mint a vitatott formatervezési mintának egy olyan térbeli megjelöléssel való összehasonlítása, amelynek formáját a korábbi védjegy által alkotott kép ábrázolja.

- 119 Az OHIM különösen arra mutat rá, hogy egyrészt a térbeli védjegyek lajstromozási okmányai csak az említett védjegyek síkbeli ábrázolását tartalmazzák, másrészt az áru külső megjelenéséből álló térbeli védjegyek megkülönböztető képességének meglétére illetve hiányára vonatkozó ítélkezési gyakorlat arra az esetre is vonatkozik, ha a bejelentett védjegy az említett áru formájából álló ábrás védjegy (a Bíróság C-144/06. P. sz., Henkel kontra OHIM ügyben 2007. október 4-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-8109. o.] 38. pontja és a Törvényszék T-73/06. sz., Cassegrain kontra OHIM [egy táska formája] ügyben 2008. október 21-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 22. pontja).
- 120 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt megsemmisítési ok vizsgálatának azon kell alapulnia, hogyan érzékeli az érintett vásárlóközönség az ezen megsemmisítési ok alátámasztásául hivatkozott, megkülönböztetésre alkalmas megjelölést, valamint azon, hogy milyen összbenyomás alakul ki az érintett vásárlóközönségben erről a megjelölésről (lásd a fenti 99. pontot).
- 121 Márpedig az érintett vásárlóközönség nem feltétlenül ugyanúgy érzékeli a térbeli védjegyeket, mint az ábrás védjegyeket. Az első esetben az érintett vásárlóközönség egy kézzelfogható tárgyat érzékel, amelyet több szögből is megvizsgálhat, a második esetben pedig csak egy képet lát.
- 122 Természetesen nem zárható ki, hogy amennyiben két térbeli tárgy hasonlít egymásra, akkor az egyik térbeli tárgy és a másik térbeli tárgy képe is hasonlóság megállapítását eredményezheti. Ez azonban nem változtat azon, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke

(1) bekezdésének e) pontjában foglalt megsemmisítési ok vizsgálata a vitatott formatervezési minta és az ezen megsemmisítési ok alátámasztásául hivatkozott, megkülönböztetésre alkalmas megjelölés összehasonlítását foglalja magában.

- 123 A vitatott formatervezési minta és a megsemmisítési ok alátámasztásául hivatkozott megjelölés közötti hasonlóságot azonban nem lehet pusztán amiatt feltételezni, hogy az említett formatervezési minta hasonlít egy másik megjelölésre, még akkor sem, ha ez utóbbi megjelölés hasonlóságot mutat a megsemmisítési ok alátámasztásául hivatkozott megjelöléssel.
- 124 Az OHIM érvelése tehát arra irányul, hogy a Törvényszék maga végezze el első ízben a vitatott formatervezési minta és a korábbi védjegy összehasonlítását, amelyet sem a megsemmisítési osztály, sem a fellebbezési tanács nem végzett el. A Törvényszéknek azonban nem feladata olyan kérdésekről határozni, amelyeket az OHIM nem vizsgált meg érdemben (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-163/98. sz., *Procter & Gamble kontra OHIM [BABY-DRY]* ügyben 1999. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2383. o.] 51. pontját).
- 125 Az OHIM által hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem vezethet eltérő megállapításhoz. Jóllehet ez az ítélkezési gyakorlat meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek alapján a jelölt áru külső megjelenéséből álló ábrás megjelöléseknek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja) szerinti benne rejlő megkülönböztető képességét mérlegelni kell, semmi esetre sem kérdőjelezi meg azt az elvet, miszerint ezt a benne rejlő megkülönböztető képességet annak figyelembevételével kell megítélni, hogy az érintett vásárlóközönség hogyan érzékeli magát a szóban forgó megjelölést, nem pedig hogy hogyan érzékeli egy másik megjelölést (lásd ebben az értelemben a fenti 119. pontban hivatkozott *Henkel kontra OHIM* ügyben hozott ítélet 35. pontját és a fenti 119. pontban hivatkozott „Egy táska formája”-ügyben hozott ítélet 19. és 35. pontját).

- 126 Annak megállapítását, hogy a megtámadott határozat téves jogalkalmazást tartalmaz, és azt hatályon kívül kell helyezni, azt sem kérdőjelezi meg, hogy a felperes nem hivatkozott kifejezetten erre a hibára a harmadik jogalapja keretében.
- 127 Egyrészt a második jogalapra vonatkozó érvelésében a felperes jogosan hívta fel a figyelmet arra, hogy a korábbi védjegy valójában ábrás védjegy. Másfelől a felperes a tárgyaláson előadta, hogy a vitatott formatervezési minta és a korábbi védjegy közötti összetéveszthetőség vizsgálata során az OHIM fórumai tévedésből nem a korábbi védjegyre, hanem egy másik védjegyre hivatkoztak.
- 128 Másrészt és legfőképpen arra kell rámutatni, hogy mivel a felperes vitatja a megtámadott határozatban levont azon következtetést, miszerint a korábbi védjegy és a vitatott formatervezési minta kellően hasonlít egymásra ahhoz, hogy felmerüljön az összetévesztés veszélye, a Törvényszéknek az említett védjegy és az említett formatervezési minta összehasonlításának valamennyi jellemzőjét meg kell vizsgálnia, hiszen ezen az összehasonlításon alapul ez a következtetés. A Törvényszéknek ennek keretében mindenekelőtt azt kell megvizsgálnia, hogy az OHIM fórumai valóban összehasonlították-e a vitatott formatervezési mintát és a korábbi védjegyet.
- 129 Amikor ugyanis az OHIM fellebbezési tanácsa határozatának jogszerűségét kell értékelnie, a Törvényszék nem kötheti e tanácsnak a tényállásra vonatkozó téves értékelése, mivel az említett értékelés a részét képezi azoknak a következtetéseknek, amelyek jogszerűségét vitatják a Törvényszék előtt (a Bíróság C-16/06. P. sz., Éditions Albert René kontra OHIM ügyben 2008. december 18-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-10053. o.] 48. pontja).
- 130 Másfelől rá kell mutatni arra, hogy bár a bírónak csak a felek kérelmeiről kell döntenie, akiknek a feladata a jogvita kereteinek a meghatározása, nem kötheti magát kizárólag a felek által az állításaik alátámasztására felhozott érvekhez, mivel adott esetben

arra kényszerülne, hogy határozatát téves jogi megállapításokra alapítsa (a Bíróság C-470/02. P. sz., UER kontra M6 és társai ügyben 2004. szeptember 27-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 69. pontja és C-172/05. P. sz., Mancini kontra Bizottság ügyben 2006. június 13-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 41. pontja).

- 131 Ami egyrészt a beavatkozó arra vonatkozó érvelését illeti, hogy egy olyan nem lajstromozott térbeli védjegy jogosultja, amely hasonlít a vitatott formatervezési mintára, másodszor a Markengesetz 14. §-a (2) bekezdésének 3. pontjára, harmadszor a tisztességtelen versenyre vonatkozó német jogszabályok által biztosított kiegészítő védelemre, és negyedszer a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított megsemmisítési okra vonatkozó érvelésével kapcsolatban elegendő azt megjegyezni, hogy – amint ez a megtámadott határozat 19. pontjából is következik – olyan kérdésekről van szó, amelyek érdemi vizsgálatát a fellebbezési tanács nem tartotta szükségesnek, és amelyeket a Törvényszék – amint ez már említésre került – nem vizsgálhat meg maga első ízben.

- 132 Mindezekre tekintettel a harmadik jogalapnak helyt kell adni, és ennél fogva hatályon kívül kell helyezni a megtámadott határozatot.

- 133 Végül a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a felperes érdekeit kellően biztosítja a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése, és nem szükséges visszautalni az ügyet a megsemmisítési osztály elé (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 42. pontban hivatkozott STREAMSERVE ügyben hozott ítélet 72. pontját). A felperes második kereseti kérelmének ezért nem kell helyt adni.

A költségekről

¹³⁴ Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az OHIM pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

¹³⁵ Mivel a beavatkozó pervesztes lett, maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) harmadik fellebbezési tanácsának 2008. január 31-én hozott határozatát (R 1352/2006-3. sz. ügy).

2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

- 3) Az OHIM viseli a saját, valamint a Beifa Group Co. Ltd részéről felmerült költségeket. A Schwan-Stabilo Schwanhaüßer GmbH & Co. KG maga viseli saját költségeit.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. május 12-i nyilvános ülésen.

Aláírások